

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 041648 24 Uvp
Sarajevo, 12.09.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Milosavljević-Jančić Nevenke, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Mahić Samardžić Amele, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JP Autoceste Federacije BiH, zastupane po V.d. direktoru Lasić Denisu, protiv akta broj: 07-27-2-667/2022 od 18.05.2022. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari potpune eksproprijacije nekretnina, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 041648 22 U od 12.04.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.09.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 041648 22 U od 12.04.2024. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, a kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog dopunskog rješenja Općinskog načelnika Općine Novi Grad Sarajevo, Služba za urbanizam, stambene, imovinsko pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, broj: 07(04)-31-2393/12 G.H. od 07.03.2022.godine. Tim dopunskim rješenjem je usvojen zahtjev vlasnika G.H. za primjenu člana 11. Zakona o eksproprijaciji, pa se ekspropriše dio preostale nekretnine označene kao k.č. broj 979/1 nastala od k.č. broj 979 površine 746 m2 upisana u zk.ul. broj 1671 KO B. vlasništvo G.H. sa 1/1, s tim da po novom premjeru predmetno zemljište odgovara k.č. broj 979/1 nastala ok k.č. broj 979 površine 746 m2 iz K KU broj 267 K.O. B.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U zahtjevu navodi da je pobijana presuda donesena uz povredu odredbe člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, jer je sud meritorno odlučio na osnovu nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u ranije vođenom postupku, iako je očigledno da bi odluka suda trebala biti drugačija na osnovu svih isprava i dokaza u spisu, te da je osporeni akt donesen uz povredu odredbi Zakona o upravnom postupku; da je sud iz utvrđenih činjenica izveo nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te prekoračio ovlaštenja koja su mu data materijalnim propisima, bez utvrđenja da su ispunjeni uslovi koje Zakon o eksproprijaciji propisuje; da je sud odlučio na osnovu odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji, a na osnovu zaključka da raniji vlasnik nema mogućnosti da preostali dio zemljišta dalje koristi u funkciji poljoprivredne proizvodnje i da je stoga osnovano da se taj dio zemljišta ekspropriše; da sud takođe neosnovano konstatuje da je raniji vlasnik i predlagatelj izgubio privredni interes za korištenjem preostalog dijela nekretnine zbog plavnog vala za vrijeme čijeg trajanja u vrijeme

poplava je onemogućen pristup bilo kojim transportnim sredstvom do iste; da je ovakav zaključak prvostepenog suda nepravilan i pravno neutemeljen, jer ne proizilazi iz činjenica utvrđenih u postupku; da je prvostepeni sud prihvatio nalaz Federalnog zavoda za agropedologiju, bez ocjene sadržajne korelacije istog sa nalazima drugih sudskih vještaka koji su sadržajno potpuno različiti u pogledu ocjene ispunjenosti uslova za primjenu člana 11. Zakona o eksproprijaciji, te da je prihvatio stav da je vršeno plavljenje predmetne parcele uzrokovano tehničkim nedostatkom u vidu nepostojanja jednog žabljeg konopca, koja greška se može sanirati, te da navedena situacija potencijalno može biti samo predmet pokretanja postupka za naknadu štete, a nikako predstavljati osnov za implementaciju člana 11. Zakona o eksproprijaciji; da je pogrešan zaključak prvostepenog suda i u pogledu shvatanja termina „preostale površine nekretnine“, obzirom da veličina preostalog dijela nekretnine je površinski veća od ekspropisanog dijela nekretnine, što je činjenica od relevantnog značaja, jer navedena površina zemljišta koja je predmet zahtjeva predstavlja površinu dovoljnu za uobičajen nastavak korištenja predmetne nekretnine od strane trenutnog vlasnika, a da je nekoliko vještaka (sudski vještak poljoprivredne struke Faginović Muzafer, sudski vještak saobraćajne struke Bećirović Munib i sudski vještak građevinske struke Šakota Sulejman) potvrdilo da ne postoje uslovi za primjenu člana 11. Zakona o eksproprijaciji i da postoji prilazni put uspostavljen do predmetne parcele označen kao k.č. br. 979/1, koji omogućava nesmetano korištenje preostale nepokretnosti površinski značajno veće u odnosu na ekspropisanu nekretninu; da je prvostepeni sud takođe pogrešno primijenio odredbu člana 5. i 11. Zakona o eksproprijaciji, jer Odlukom Vlade FBiH o izgradnji predmetne zaobilaznice, broj: 78/11 od 16.11.2011. godine i Odlukom o davanju saglasnosti JP Autoceste FBiH za realizaciju LOT 3-A Butila-Vlakovo, broj: 135/12 od 09.02.2021. godine je utvrđen opšti interes za izgradnju Sarajevske zaobilaznice, a predmetnom odlukom nije utvrđen javni interes za potpunu eksproprijaciju nekretnine koja je predmet zahtjeva predlagatelja u ovoj upravnoj stvari; da prvostepeni sud nije cijenio sve relevantne činjenice u smislu člana 33. Zakona o upravnim sporovima; da nije izvršena analiza nalaza vještaka saobraćajne struke Bećirović Muniba i građevinske struke Šakota Sulejmana; da sud nije cijenio sve navode iz tužbe, kao činjenice koje se odnose na pitanje utvrđivanja ekonomsko-socijalnog statusa vlasnika u kontekstu uslova za dokazivanje privrednog interesa predlagatelja, a na koje okolnosti vlasnik nije predložio nikakve dokaze; da je prvostepeni sud povrijedio i odredbe Zakona o premjeru i katastru FBiH, kada je zanemario činjenicu da pravni standard upisa zemljišta površine 500 m² pri uspostavljanju katastra je upis kroz kulturu dvorište i okućnica, dok se ostali dio uvrštava u određene katastarske kulture površine dovoljne za korištenje stambenog objekta, zbog čega preostali dio zemljišta formalno pravno nije podobno za utvrđenje bilo kakvog prava u kontekstu primjene odredbe člana 11. Zakona o eksproprijaciji prema pozitivnim zakonskim propisima, obzirom na objektivne mogućnosti predlagatelja za nesmetano korištenje preostalog dijela predmetne parcele sa punim kapacitetom vlasničkih ovlaštenja bez ikakvih posljedica, kao i drugi navodi pa je predložio da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da se pobijana presuda preinači na način da se odbije zahtjev G.H. za eksproprijaciju preostalog dijela zemljišta na osnovu člana 11. Zakona o eksproprijaciji.

Tuženi organ je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da sud isti odbije kao neosnovan.

Zainteresirano lice, G.H. nije dostavio odgovor na zahtjev do donošenja ove presude.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama

zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je na prijedlog tužitelja prvostepeni organ donio rješenje broj: 07-31-2393/12 B.L. od 23.08.2021. godine kojim je usvojen prijedlog tužitelja da se u svrhu izgradnje Sarajevske obilaznice, dionica LOT 3-A, Butila – Vlakovo, područje Općina Novi Grad Sarajevo, potpuno ekspropriše zemljište označeno kao k.č. br. 979/2 nastala od k.č. br. 979, površine 371 m² upisano u ZK ul broj 1671 KO B., vlasništvo G.H. (stav 1.), dok je stavom 2. navedenog rješenja odbijen zahtjev bivšeg vlasnika G.H. za eksproprijaciju preostalog dijela zemljišta označenog kao k.č. br. 979/1 nastala od k.č. br. 979 površine 746 m² iz ZK ul. Broj 1671 KO B.; da je G.H. izjavio žalbu protiv tog rješenja, koja je odbijena rješenjem tuženog broj: 05-31-2-1607/2012 od 22.10.2012. godine; da je protiv drugostepenog rješenja od 22.10.2012. godine G.H. podnio tužbu, pa je prvostepeni sud presudom broj: 09 0 U 016623 12 U od 23.10.2014. godine tužbu uvažio, poništio osporeno i prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak; da je u ponovnom postupku doneseno prvostepeno rješenje od 19.11.2015. godine kojim je stavom 2. opet odbijen zahtjev G.H., a da je rješavajući po žalbi G.H. tuženi donio rješenje od 18.01.2016. godine kojim je poništena tačka 2. prvostepenog rješenja od 19.11.2015. godine i predmet u tom dijelu vraćen na ponovni postupak; da je nakon toga doneseno više dopunskih prvostepenih i drugostepenih rješenja, da bi postupajući po uputama drugostepenog organa, a koje se odnose na pretres činjenica i okolnosti vezanih za mogućnost dalje poljoprivredne proizvodnje na preostaloj parceli, te omogućavanja uvida u projekat autoceste i sa njom neposredno vezanih objekata na predmetnoj mikrolokaciji, proveden postupak u kojem su omogućen uvid u projekat vještaku poljoprivredne struke Faginović Muzaferu, koji je dana 11.01.2022. godine dostavio svoje izjašnjenje prema kojem on ostaje pri svom nalazu i mišljenju koji je dostavljen nadležnom organu te navoda da je zemljište za koje se traži primjena člana 11. Zakona o eksproprijaciji visoko vrijedno zemljište na kojem je moguća mehanizovana obrada, pravilnog je oblika, rentabilna proizvodnja na otvorenom i plastenička proizvodnja, te da u tom smislu ostaje kod svog nalaza; da je prvostepeni organ uvidom u dokaze koji su provedeni u toku cijelog postupka donio prvostepeno dopunsko rješenje od 07.03.2022. godine kojim je usvojio zahtjev G.H., cijeneći da iz nalaza i mišljenja Zavoda za agropedologiju proizilazi da vlasnik G.H. nema privrednog interesa da koristi preostali dio nekretnine u smislu člana 11. Zakona o eksproprijaciji; da je osporenim rješenjem odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog dopunskog rješenja, a prvostepeni je sud odbio tužbu tužitelja podnesenu protiv osporenog rješenja pobijanom presudom od 12.04.2024. godine. U obrazloženju svoje presude, prvostepeni se sud pozvao takođe na odredbu člana 11. Zakona o eksproprijaciji, te je ocijenio da su prvostepeni organ i tuženi pravilno postupili kada su prihvatili kao stručan, objektivan i nepristrasan nalaz i mišljenje Federalnog zavoda za agropedologiju, jer se radi o stručnoj instituciji u oblasti agropedologije (čija je specijalnost ocjena kvalitete i proizvodnosti tla), koja nesporno ima kapacitet za analize tla i procjenu mogućnosti proizvodnje pojedinih poljoprivrednih kultura na određenoj mikrolokaciji, te imajući u vidu da je prilikom izvršenog uviđaja na licu mjesta, Zavod za agropedologiju konstatovao i utvrdio faktičko stanje parcele, da je na održanoj usmenoj raspravi predstavnik Federalnog zavoda za agropedologiju pojasnio kako je činjenica da će autoput, te poplave dodatno uticati na kontaminaciju i dalju degradaciju predmetnog zemljišta, a samim tim i na kvalitet usjeva koji bi se eventualno proizvodili na parceli, dodajući da u setu zakona iz zaštite okoliša stoji da zagađivač plaća štetu i dužan je da zemljište dekontaminira, a što je u ovom slučaju nemoguće, jer je autoput trajna građevina, kao i da iz obrazloženja prvostepenog rješenja proizilazi da je prvostepeni organ imao u vidu i cijenio i nalaz i mišljenje i drugih vještaka, između ostalog i vještaka Faginović Muzafera, te da, ne sumnjajući u njegovu

stručnost, isti nije prihvatio iz razloga što se ovaj vještak rukovodio samo oblikom i površinom parcele, ne uzimajući u obzir mikrolokalitet i položaj, kao što je blizina izdignutog nasipa i blizina odvodnog kanala i rijeke.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj sud cijeni da je pravilno i zakonito prvostepeni sud postupio kada je odbio tužbu tužitelja podnesenu protiv osporenog rješenja, odnosno da donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega se zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje neosnovanim.

Naime, odredbom člana 11. Zakona o eksproprijaciji (Službene novine Federacije BiH, broj: 40/07, 36/10, 25/12 8/15 i 34/16) je propisano da će se na zahtjev vlasnika eksproprijirati i preostali dio nekretnine ako se pri eksproprijaciji jednog dijela nekretnine utvrdi da vlasnik nema privrednog interesa da koristi preostali dio, odnosno ako je usljed toga na preostalom dijelu onemogućena ili bitno pogoršana njegova egzistencija ili mu je onemogućeno normalno korištenje preostalog dijela nekretnine.

U postupku po zahtjevu G.H. je provedeno više vještačenja i drugih dokaza, da bi se rješenjem tuženog od 09.09.2021.godine naložilo da se u ponovnom postupku omogući vještaku uvid u projekat autoceste i sa njome neposredno vezanih objekata na predmetnoj mikrolokaciji, kao i sve druge podatke i dokumente na kojima se temelji njegov pisani nalaz i mišljenje, a kao što je to već ranije bilo omogućeno ovlaštenom predstavniku Federalnog zavoda za agropedologiju, te da se zatim isti pozovu na raspravu, uz učešće stranaka, a kako bi se definitivno razjasnile odlučne činjenice u pogledu zahtjeva G.H.. Iz podataka spisa predmeta proizilazi da je vještaku Faginović Muzaferu omogućeno da izvrši uvid, kao što je i naloženo rješenjem tuženog od 09.09.2021.godine, te je isti dopisom od 10.01.2022.godine izjavio da ostaje kod dosadašnjeg nalaza, dakle da isti neće dopuniti niti izmijeniti.

Stoga je prvostepeni sud po ocjeni ovoga suda pravilno i zakonito postupio kada je prihvatio osporeno rješenje kojim je usvojen zahtjev G.H., jer je prihvatio nalaz i mišljenje Federalnog zavoda za agropedologiju, koji je i prema ocjeni ovoga Suda stručan i detaljan, pri čemu je prvostepeni sud dao jasno objašnjenje iz kojih razloga je prihvatio taj nalaz i mišljenje, dok nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Faginović Muzafera, a koje razloge prihvata i ovaj sud. Zbog navedenog neosnovan je navod da sud nije cijenio sve navode iz tužbe, kao činjenice koje se odnose na pitanje utvrđivanja ekonomsko-socijalnog statusa vlasnika, jer je rješenjem od 09.09.2021.godine naložen način na koji će se upotpuniti postupak, a što je i učinjeno, a ni sam tuženi nije podnio nikakve dokaze u tom pravcu. Pri tome ovaj sud nije cijenio navode iz zahtjeva koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, u skladu sa odredbom člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima, prema kojoj se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Neosnovan je navod tužitelja da je pogrešan zaključak prvostepenog suda i u pogledu shvatanja termina „preostale površine nekretnine“, obzirom da veličina preostalog dijela nekretnine je površinski veća od eksproprijisanog dijela nekretnine, što je činjenica od relevantnog značaja, jer navedena površina zemljišta koja je predmet zahtjeva predstavlja površinu dovoljnu za uobičajen nastavak korištenja predmetne nekretnine od strane trenutnog vlasnika, jer po ocjeni ovoga suda odredbom člana 11. Zakona o eksproprijaciji nije propisano da preostala površina parcele mora biti nužno manja od eksproprijisanog dijela parcele, niti se podrazumijeva da bi u slučaju da je preostali dio parcele veći od eksproprijisanog to moralo značiti da je isto podobno za dalje korištenje u smislu člana 11. Zakona o eksproprijaciji. Takođe se neosnovano u zahtjevu navodi

da su drugi vještaci dali suprotno mišljenje u odnosu na nalaz i mišljenje Federalnog zavoda za agropedologiju, jer je upravo rješenjem konačno i odlučeno da se prihvati taj nalaz i mišljenje, u odnosu na nalaz i mišljenje vještaka Faginović Muzafera, a iz naprijed navedenih razloga, a o čemu je dato detaljno obrazloženje, dok nalazi vještaka saobraćajne i građevinske struke nisu ni bili sporni. Ovaj sud je takođe neosnovanim ocijenio i navod da nije utvrđen javni interes za potpunu eksproprijaciju nekretnine koja je predmet zahtjeva predlagatelja u ovoj upravnoj stvari, jer je upravo član 11. Zakona o eksproprijaciji dozvolio da se dodatno eksproprišu i nekretnine koje nisu obuhvaćene prilikom utvrđivanja javnog interesa, a u slučajevima koji su decidno navedeni u tom članu. Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim (već ih je neosnovanim cijenio i prvostepeni sud), pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Milosavljević-Jančić Nevenka, s.r.